

4773 2den Beh. af Lovf. om Stadf. af forel. Lov af 1ste Aug, 1870 om Udft. af Kreditbeviser. 4774

til at faa de nuværende Kreditbeviser trykte, være for saa Lødet at regne ligeoverfor dette Beløb, at vi ikke skulle holde os tilbage af Hensyn til disse Udgifter. Jeg tror slet ikke, at dette er noget saa vægtigt Lod i Bægtstaaalen, at man, naar man ellers finder den af os foreslaaede Fremgangsmaade rigtig, skulde tage Hensyn dertil, thi disse Udgifter ville indvindes flere Gange efter den af os antydede Fremgangsmaade, som den ærede Minister slet ikke har erklæret at være ugjørlig, ligesom det ærede Medlem her ved Siden af mig (Frederiksen), der er saa theoretisk, selv har erkjendt, at det vist meget vel lod sig gjøre at fastsætte en lavere Rente. Han vilde naturligtvis ikke selv foreslaa det, det kunde jeg godt forstaa, men han vilde henstille, om den ærede Minister ikke efter sin egen høie Visdom vilde finde, at det lod sig gjøre. Den ærede Finansminister brugte et andet Udtryk, som ogsaa forundrede mig. Han sagde, at vi nu tilfældig vare komne i Besiddelse af disse Midler. Han mener altsaa, at en foreløbig Lov, der kun maa uftedes i særdeles paatrængende Tilfælde, er en Tilfældighed, at den er kommen tilstede tilfældig. Det er et af de mærkelige Udtryk, som jeg ikke forstaaer i en Finansministers Mund; jeg fatter ikke, at han i en saa vigtig Sag som denne, som han har anset for vigtig nok til i den Anledning at erhverve Kongens Underskrift paa en foreløbig Lov, siger til den lovgivende Forsamling, at det er Midler, som vi „tilfældig“ ere komne i Besiddelse af. Jeg forsikker, at jeg er aldeles ude af Stand til her at følge den ærede Ministers Udsvilling, thi den strider saa aldeles mod, hvad jeg anser for det Rette, som vel Noget kan gjøre. Den ærede Minister talte om at sætte et nyt Raffineri i Bevægelse for at faa en Lov om Udstedelsen af 3 Millioner nye Kreditbeviser, eller hvad det nu kan være, og han hentydede til den lange Tid, Udvalget havde brugt til at overveie den foreliggende Lov. Jeg har antaget, og antager endnu, at den ærede Minister er istand til at tænke

sig Forffjellen mellem disse to Spørgsmaal. Den ærede Minister veed overmaade vel, hvor tilbageholden Regjeringen har været ligeoverfor Udvalget, hvorledes den paa ethvert Trin har negtet Udvalget de Dplysninger, det har ønsket at faa, hvorledes man ikke har mødt Andet end bestandig Negtelse og Negtelse, og han vil derfor vel kunne indse, at det, der egentlig har medtaget Tiden, ingenlunde saa meget var det finantfielle Spørgsmaal, som det netop var det store og vigtige politiske Spørgsmaal, der var knyttet dertil, og den ærede Minister maa vide, at naar der nu kommer et Lovforslag om Udstedelsen af Kreditbeviser, og jeg har hørt, at Finansudvalgets Medlemmer kunde være tilbøielige til at mene, at denne eller en anden Bei kunde gaas — saa vil dette Forslags Behandling ingenlunde kunne medtage saa megen Tid, som der er medgaaet i dette Tilfælde paa Grund af Ministeriets Tilbageholdenhed og Regtelse overfor det Udvalg, som har behandlet nærværende Sag.

Den ærede Minister dvælede ved, at der i vort Forslag er sat 4de Oktober som Slutningstid. Den 4de Oktober er valgt, fordi det var den Dag, paa hvilken den ærede Minister forelagde denne Lov for Rigsdagen. Nu har jeg altid troet, at naar Rigsdagen kommer sammen, og en foreløbig Lov forelægges den, saa er den foreløbige Lov dermed stillet i Bero, indtil Rigsdagen har givet den sit Samtykke. Dersom altsaa den ærede Minister efter den 4de Oktober, da denne Lov blev forelagt, fremdeles har udgivet flere af de udstedte Kreditbeviser, saa er dette Noget, som jeg ikke vil paaftaa var rigtigt — jeg vilde anse det for ikke at være rigtigt; men da vi nu ere komne til af Hensyn til Forholdene at finde os i saamegen Forunderlighed, Tilbageholdenhed og Negtelse fra Ministeriets Side, saa er det naturligt, at vi ogsaa her paa dette Punkt ville antage, at det vilde være rigtigt at finde sig i Sligt, men saa maatte den ærede Minister opgive, hvilken der er den rette Dato. Maaffe er det den Dag idag,